

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. De suprema potestate, quam excercet SS. Virgo in universa terra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

pro quo haberetur, nisi pro personato hæretico?

Quid igitur obstringere te possit, ut te submitas, si sex summorum Pontificum non sufficiat auctoritas? Quis tuos tibi adimat scrupulos, si octo Doctorum sententia tibi non videatur satis securæ? Quis tuo inculpat animo affectus & sensa reverentiæ, pietatis, confidentiæ & devotionis erga Sanctissimam Virginem, si approbatio universalis, si exemplum tot bonorum Catholicorum, si fructus tam evidens absque ullo periculo jacturæ minimæ, te flecendi non habent virtutem?

Apagite proterva capita, non statis pro Dei causâ; si esset vo-

bis fides, & submissio foret vobis erga supremum caput Ecclesiæ; si valeretis ratione, annueretis Catholicorum, Doctorum sententiæ; si aliquid vobis superstes foret pietatis in animo, haud difficulter addiceretis vos devotioni erga sanctissimam Virginem, quæ tantâ pollet auctoritate, tantâ assiduitate excercetur in totâ Ecclesiâ. Hæc quid expectandum est ab ipso, qui caret & fide & ratione, & pietate? An sperare is possit potentis intercessionis subsidium à Sanctissimâ Virgine, vel mortis in luctâ, vel sævos inter cruciatus, quos tolerabit in purgante ergastulo, nisi tamen magis descenderit in infernum.

ARGUMENTUM.

De supremâ Potestate, quam exercet Sanctissima Virgo in universâ terrâ.

ARTICULUS V.

Non est bonum aspicere res parvas, ubi quis consideraverit majores ac pulchriores, eodquod illæ cum his comparatæ, quasi nihil videantur, & non nisi vilem sui pariant estimationem. Postquam consideravimus potestatem supremam, quam Sanctissima Virgo exercet in cælis, & in abyssis inferni, & in fluctibus Purgatorij, modicum videbitur vobis, si dixerimus, dominari ipsam in omni terrâ ac orbe

universo; quid enim tota est terra respectu cæli? Veram est: nihilominus hoc modicum (eodquod aspiciamus illud è vicino, & vicissim è vicino id nos aspiciat) videbitur nobis tam magnum, tamque stupendum, ut forsân id pluris simus æstimaturi, quàm cætera omnia. Et profectò nõane hoc stupendum sit?

Sanctus Cyrillus Alexandrinus S. Cyrill. Alex. de B. Virg. in facundo & magnifico illo discursu, quem declamavit ad gloriam Admi-

Admirabilis hujus Martis, coram omnibus Patribus universalis Concilij Ephesini, introduxit ipsam hisce loquentem verbis: *Per me Reges regnant, per me Principes imperant, & potentes decernunt justitiam.* Ex me est, quod Reges suas possideant coronas; ex me est, quod Principes terræ polleant auctoritate suis dandi jura & jussa subditis; ex me est, quod ubi vis faciam administrari justitiam; & universim, quidquid est in mundo hoc magno, meæ subicitur potestati, meo subditur imperio.

Potestas ab-
soluta San-
ctissime
Virginis in
totum Or-
bem.

Magnum est hoc, dicebam ipsi, & verum est, Thrasile, monstraturum id evidentissimè gloriam Virginis Sanctissimæ, si clarè mihi ostenderes, id verum esse, ipsamque ita loquendi potiri jure. Considera, respondit mihi, me non aspicere illam velut in terris existentem, sed jam regnantem in cælis, ubi non solum omnia jura sua sibi habet acquisita, sed jam plenâ & integrâ ipsorum fruitur possessione. Jam certum est, habere ipsam jus summè legitimum ad imperium totius hujus inferioris mundi: *Quare hoc?*

Non allego pro ratione, legitima jura, quæ habeat ad imperium universale totius hujus mundi inferioris, quæ ferme sunt illa, quibus Unigenitus ipsius Filius potiebatur à seipso, quæque conferebat illi ex privilegio velut propriæ Matris: Verum est, ip-

sam non exercuisse potestatem suam, quàm diu morabatur hic in terris, non magis quàm excrevit Unigenitus ipsius Filius suam. Quando is interrogatus est tempore Passionis suæ, circa regnum suum, respondit interrogantibus: Verum dicitis, quod Rex sum ego; sed regnum meum non est de hoc mundo, habeo jus ad illud independentè ab ullo; sed nullas ipsius ostendo magnificentias inter medias vitæ meæ mortalis abjectiones, eò quod hoc stare non posset cum intentione, quam habeo, non intrandi in meam gloriam, nisi per passionem. Sanctissima ipsius Mater, sicut ipse, dicere potuisset: Verum est, Regina sum ego, sed regnum meum non est de hoc mundo; siquidem modè nec unicum est regnum in toto orbe, quod me suam agnoscat Reginam; veniet autem dies, quo videbo illa omnia ad meos provoluta pedes, mihi que sua redere homagia, quibus tenentur supremæ meæ potestati atque Dominio.

Videbo imperia Orientis & Occidentis me vocare Reginam suam, mihi que suam præstare obedientiam: Videbo Magnum Constantinum Imperatorem totius Orbis, qui antiquam suam mihi cedit Romanam, postquam meæ erexit aram gloria; in editissimæ Urbis loco, quam nuncupabit Aram Cæli: Videbo eundem hunc Imperatorem

Imperatores & Reges terræ agnovissent Sanctissimam Virginem pro Reginâ suâ Constantinum Magnam.

Zzzzz 3

33

yrill.
c. de B.

in Oriente ædificantem novam
quandam Romam, quam totam
integram meo dedicabit honori,
pro meo sese declarans subdito,
mæque eodem tempore agnoscens
& Orientis & Occidentis Impera-
tricem.

Heraclius. Videbo alios Imperatores Con-
stantini Successores, ipsius preme-
re vestigia, pariæque cum ipso mihi
reddere homagia, aliquem Hera-
clium, qui, cum videret se ferè
totum suo exutum imperio à Cos-
roa Regis Persarum tyrannide,
ad meam confugiet potentiam,
portansque meam pro omnibus
armis in manu suâ Imaginem, re-
portabit tot victorias, quot consi-
ctibus suis invadet hostes, videns-
que, quòd suum denuò crexerit
imperium supra suorum ruinas ho-
stium, fatebitur, quòd si regnet,
id esse per me: *Per me Reges re-
gnant.*

**Theodo-
sius.
Martianus.
Leo.
Justinia-
nus.** Videbo Theodosium Juniorem,
Marianum, Leonem, Justinia-
num, qui omnes me suam appella-
bunt Dominam, suamque Impera-
tricem, propugnantes meam glo-
riam veluti debent propugnare
subditi illam Regis sui, splendidis-
sima insuper mihi omnes ædifican-
do Tempia, & lethalem moven-
do pugnam inimicis meis, Nes-
torianis, Eutylianis, cunctisque
alijs.

Andronici. Videbo Andronicos, Seniores
& Juniores, qui publicas mihi ex-
solvent gratias, agnoscences debe-

re se mihi non solum suas coro-
nas, veram etiam vitas suas; eòdè
quòd non contenta prosperos de-
disse successus illorum armis, po-
tenti meo auxilio liberaverim ipsos
è pluribus magnis infirmitatibus,
quæ videbantur carere remediò:
Et tandem regnabo semper velut
suprema Domina in toto Orientis
Imperio, quoad Imperatores fide-
liter agniture sunt JESUM Chri-
stum Filium meum pro Rege suo.

Sed non minori cum auctorita-
te dominabor in universo Impe-
rio Occidentis. Videbo hic Caro-
lomannum, qui non credet summe
bene stabilitum imperium, nisi ex
hoc mihi sua impendat homagia,
& agnoscat, ex me se illud habere:
Videbo Imperatorem hunc replere
Saxoniam, totamque Germani-
am Episcopatibus & magnificentis-
sims, quæ sub Nomine meo erige-
get, Ecclesijs.

Videbo hic Ludovicum, cogno-
mento Bonum, ipsius filium, & Eudovicus
verum pietatis ipsius heredem, non
minus, quam ipsius ditionum, qui
ut semper in meo sit Comitatu ve-
lut fidelis servus, nusquam conce-
det, ne quidem venatum, nisi sem-
per secum meam portet Imagi-
nem, quam sibi faciet anteferri.

Videbo Henricum II. qui magis Henricus
vinculo pietatis, quam illo connu-
bii ligatus cum Imperatrice Kone-
gunde, tanto honoris mei exar-
descet zelo, mæque tanto per to-
tum Imperium suum prosequetur
cultu,

cultu, ut circiter millenas erecturus mihi sit Ecclesias, ut integras exacturus sit noctes, velut excubias agendo in meo palatio, meas decantando laudes, nec intermittendo unquam, quin omni ratione suæ mihi notas exhibeat servitutis.

Henricus VII. Fridericus III. Albertus II. Videbo Henricum VII. Fridericum III. Albertum II. & ingentem numerum aliorum, qui possessuri sunt Occidentis Imperium, mihi que majorem exhibitori submissio- nem, quam à suis requirere possint populis, quique majori sibi vertent honori, esse servorum meorum primos, quam Ditionum suarum esse Dominos, omniumque subditorum suorum potentissimos Monarchas.

Et non solum in duobus hisce Imperijs velut supremam totius Orbis agnoscent me Dominam; sed omnia Mundi Christiani regna, eisdem omnino mihi tribuent honores, quorum omnes videbo moderatores, declaratos se meos humillimos subditos, meamque velut Regine suæ Expostulatos protectionem.

Reges Francie honorant Sanctissimam Virginem Mater Regum. Illud Franciæ, cujus Reges, æquissimo jure maximam in toto Orbe merebuntur venerationem, edquod auspiciatâ potituri sint sorte, ut primogeniti sint Filij Ecclesiæ nuncupandi, primum insuper obtenturi locum in zelo Religio- nis, & officijs pietatis. Ingens hoc & potens Regnum specialius

alijs mihi devovebitur, nempe per publicum quoddam & solemnissimum votum, quod nuncupabunt pijsissimi ipsius Monarchæ in omnium subditorum nomine, hæc ratione suum mihi consecraturi Regnum; & ut devotionem suam semper conservent novam, & nunquam non fervidam, renovabitur annuatim hoc votum, & confirmabitur per Processionem quandam universalem, quæ instituetur in universo Regno in triumphali die Assumptionis meæ; & omnes historiæ abundant ipsorum nominibus, ipsorum elogijs, & singularis devotionis, quæ me prosequantur, Exemplis.

Regnum Hispaniæ. Illud Hispaniæ, cujus plerique Reges insignes erunt pietate, quam potissimum demonstrabunt ijs, quos mihi impendent, honoribus, quosque impendi mihi facient in omnibus Regnis suis, edquod expecturi ubivis sint, me esse, quæ conservatura sim ipsorum coronas. Videre hic erit Jacobum I. cognomento Victoriosum, edquod devovendus mihi sit, meæque consignandus protectioni à Regina Matre suâ, antequam ipsius egrediatur utero, & ab infantia suâ devotionis meæ nutriendus lacte; quem proin regnare faciam tantum cum honore, tantæque cum felicitate, ut armorum vi crepturus sit tria integra regna è manibus Sarcenorum, maximorum meorum hostium, hæcque mihi facturus tribu-

tributaria, agnoscens, per me habere se illa.

Devotio, quæ prosequetur me, impellet ipsum, ut ædificaturus sit mihi Tempia bis millena, & quidem omnia, quæ eximias Regiæ ipsius munificentia præferent notas. Reportabit is triginta insignes de inimicis suis, & meis victorias, & innumerabilem eorum per potentiam meam profligabit multitudinem. Videre erit ferè omnes alios regni hujus Reges agnitos, se suas mihi debere coronas, suasque mihi subditi ditiones.

Regnum
Poloniæ
totum spectat ad Sanctissimam Virginem.

Illud Poloniæ illustre erit inter omnia alia Christianorum regna in Professione magis solemni, & omninò publicâ, quam faciet, quæque, se totum meum fore, gloriabitur: Non erit mihi in toto hoc regno aliud Nomen, quàm Magnæ Dominiæ; eòquod habituri non sint erga me alios affectus, sensaque alia, quàm fidelium Servorum erga Dominam suam; nulli omninò

in toto illius circuitu portare licebit Nomen MARIÆ, ex reverentia, quæ me prosequetur; sicut nullus est, qui in totâ Ecclesiâ Catholicâ JESUS audeat nominari, ex profundissimæ Venerationis affectu, adorandæ personæ Unigeniti Filij mei summè debito.

Tandem incassum in omnem terram vestros circumferetis oculos, incassum dinumerabitis omnem durationem sæculorum; ubi vis enim, ubi hunc veritatis expulerit erroris vel ignorantia tenebras, aliud videre non erit, quàm amplissimam supremi mei Domini latitudinem, quæ alijs limitibus constructa non erit, quàm illi Religionis Christianæ; & ubi vis gentium luculentissima videre erit argumenta, quæ insignium horum verborum demonstrabunt veritatem: *In omni terra steti, & in omni populo, & in omni gente primatum habui.*

Eccl. 24. 1
v. 21

§. Unicus.

Francia magis consecrata, magisque devota Sanctissima Virgini, quàm Cætera Christianorum Regna.

Sed tu es potissimum, O Francia! Francia omnium Regnorum Christianorum gloria, magna & potens Monarchia, ita DEO dilecta, tamque accepta Sanctissimæ Matri ipsius: Tu es, quæ præ omnibus possides prærogativam, quod prima omnium fueris locupletata

Francia esse oportet devotissimam Sanctissimæ Virgini ob tria insignia privilegia.

favoribus Augustissimæ hujus Imperatricis; Tu es, quæ ante alia ab ipsâ omnia mundi regna luculentas recepisti notas, quod ipsa te amèr ardentius alijs, teque omnibus præferat, cum te elegerit velut primam & charissimam omnium ditionum suarum portionem; & asser-

firmari potest, devotam te extitisse jam Virgini, antequam Christianæ nascereris Religioni; siquidem stupendæ sunt prærogativæ tuæ, tamque eximie, ut invidiam ceteræ possent universæ terræ. Nonne gratam te ipsi esse oportet ob specialia tria privilegia, à munificentiæ ipsius liberalitate tibi concessa?

Primum est, quod primum extiteris regnum, cui obrigit honor spectare ad ipsam, ipsius subesse potestati, totamque ipsius devoveri servitio, quando antiquus ille Priscus Rex Carnurum & Gallorum Te testamento legavit, ut eses perpetua hæreditas Virginis, quæ aliquando paritura erat permanens Virgo, & id longissimo tempore accidit ante admirabilem hunc partum.

Secundum est, quod Sanctissima Virgo voluerit agros tuos possidere gloriâ, suum aperiendi gremium ad jaciendum fundamenta primi Templi, quod unquam ædificatum fuit ipsius gloriæ, quando Davidæ habitatores tui, & sapientissimi totius Nationis populi, parvum erexerunt subtrus terram Sacellum, cum Altari, cui imposuerunt Imaginem cum Prophetica hæc Inscriptione: *Virgini paritura.*

Et tertium, quod majus est omnibus, est, quod magnus tuus & primus Apostolus, Sanctus Dionysius Areopagita, conversus ad fidem per illum, qui Magni Apo-

R. P. Isaac Consultus, Tom. III.

stoli in totâ Ecclesiâ circumfert Nomen, quique nonnullis annis post conversionem suam fuit missus ad Te, ut afferret tibi primam informationem de Sancti Evangelij progressu, petierit ex reverentia & ex debito benedictionem Sanctissimæ Virginis, quam & videndi & reverendi velut maximum mundi prodigium, auspiciatissimam obtinuit sortem. Astitit is morti ipsius, ubi non solum efflagitavit illam, ut Apostolatus sui benediceret laboribus, sed specialem exoptavit ab ea benedictionem, quam Nomine ipsius afferret tibi, cum apposita promissione, quâ spondebat, se semper te amaturam, se semper te curaturam velut charissimam hæreditatis suæ portionem, teque protecturam speciatim per magnam illam auctoritatem, quâ apud suum valebat Filium.

Tu igitur es, ô Francia, quæ obtines insignem hanc prærogativam, quod acceperis eodem tempore prima fidei Christianæ principia, & prima devotionis erga Sanctissimam Virginem rudimenta: Tu es, quam simul Mater Admirabilis in primogenitam suam adoptavit filiam, & unâ Unigenitus ipsius Filius in charissimam sibi elegit Sponsam. O Deus! Noli esse ingrata, probe considera, quanta gratitudinis debitæ te stringat obligatio, ob tantos, quos recepisti ab hæc Matre Misericordiz,

Aaa aaa

favores

Sanctissima Virgo mittit benedictionem suam Franciæ per sanctum Dionysium Areopagitam.

favores in personâ patrum tuorum : Statue tibi incessanter ob oculos memoriæ summam has obligationes tuas : nec desiste Sancto te succendere zelo , quo æmulari contendas Patrum tuorum devotionem. O DEUS ! Degenerare noli à ferventissimo hoc devotionis erga Virginem affectu ; quem tanto cum splendore aspexisti in tuis refulgere majoribus.

Adhortatio
efficax ad
Franciam,
circa mag-
nas obliga-
tiones,
quas habet,
ut devota
sit Sanctissi-
mæ Virgi-
ni.

Nonne intueris adhuc monumenta pietatis ipsorum , quæ tantâ hodiecum subsistunt cum gloriâ ? Quanto extant numero Magnificæ Ecclesiæ , quas exstiterunt illi ad honorem ipsius , quasque æstimamus nos prodigia , quæq; hisce temporibus impossibilia nobis scitent machinamenta : Quantas videre est insignes Abbantias , quas fundârunt illi , & ipsius compellârunt Nomine , ut plures etiam suas consecrârunt personas Deo , & Sanctissimæ Virginis devotioni , apportantes secum magnam facultatum suarum portionem : Quanta reperire est loca sacra , non solum Ecclesiarum particularium , Cathedralium , collegiatatum , numerosorum Capitulorum , quæ omnia sub Nomine Sanctissimæ Virginis erecta sunt atque fundata : Sed ut magis sigillatim enarrentur ; quæ totius regni est provincia , in quâ non extent quædam loca devotione erga Sanctissimam Virginem plurimum famosa , ob affluxum populorum undequaque ad-

ventantium , & multitudinem miraculorum , quæ quasi continuè ibidem ab illâ patrantur ?

Itane igitur , ô Francia semper Sanctissimæ Virgini devota ! An dimittes antiquos , quos recepisti ab incunabulis ortus tui , devotionis ac pietatis tuæ effectus & sensa ? An oblivione sepelies Sanctissimam , quibus assueveras , exercitia ? An claudes oculos tot antiquis , novisque spectaculis , admonentibus te , quod post Deum consecrandum tibi sit cor tuum devotioni erga Sanctissimam Matrem Dei ? An tuum obfirmabis animum , nec flexi fines tot exemplis , quæ conspici adhuc in plurimis , qui maximum ostendunt zelum erga gloriam & obsequium ipsius ? An refrigeres , an glaciem omninô indues inter medios ardentes sacros , quibus illi succendantur ?

Felix Francia , esse si velis , fideliem te exhibendo in honorandâ fideliter Matre Dei ? Sed vix tibi , si in sinu tuo circumferas occultos gloriæ ipsius adversarios ; Filios spurios , qui sub fictæ pietatis apparentiâ suspectum reddunt honorem , qui exhibetur illi , dum dubium movent , an non abeat in excessum , & displiceat Deo ? Infelix serpens , qui irrepis , abs eo , quod excites strepitum , teque suaviter insinuas ubivis , deserens in linguâ virus , ut simplicem decipias scœminam , volo dicere , injicias scrupulum infirmis animabus : Memine :

mineris seductum esse te ipsum à serpente infernali ; sed sceleratum tuum caput non minis, quam ariquis illius serpentis conteretur : Ipsa conteret caput tuum ; Dum :

interim bonæ animæ ipsi devotæ benignissimam in ipsâ invenient. Advocatam, uti percipies in Consultatione sequenti.

CONSULTATIO XXIX.

Advocata Charitativa, ubi demonstratur, quare ratione Sanctissima Virgo nostram defendat & agat causam in celo.

Um tertio inquire-
rem meum Thrasi-
lum, accessi Eccle-
siam, ubi noveram
non inquisitum
me frustra, ed quod
affiduis divinis affisteret officijs,
in quo magnum toti Clero præbe-
bat Exemplum. Adveniebam eo
prostratus tempore, quo cantabatur
pulcherrima hæc Antiphona de
Sanctissima Virgine ; *Sub tuum
præsidium* : Cumque viderem to-
tum populum unâ cum presbyte-
ris prostratum, flexisque in terrâ
genibus, quodque omnes suos vi-
derentur conjungere animos, suâ-
que corda non minus, quam suas
voces, ad efflagitandum auxilium
& protectionem Sanctissimæ Vir-
ginis, admitendo, ut securos ac
tutos se præstarent sub umbrâ ala-
rum ipsius ;

Sancti Medardi à Lyppomano exa-
rata. Recenset is de Magno hoc
Sancto, quod, cum adhuc esset
puer, ita fuerit affectus ac deditus
operibus misericordiæ, ut cohibe-
re se non posset, quin absque inter-
missione faceret Eleemosynam,
elargiendo pauperibus, quidquid
poterat ; ita ut parentes ipsius vi-
dentes nunquam non augeri ipsius
zelum, & metuentes, ne tandem
abiret in excessum, ipsum de hoc
reprehenderent, ipsisque prohibe-
rent, ne amplius quidquam daret
absque licentiâ suâ : Sed cum à
charitate suâ semper magis magis-
que urgeretur, oblata Eleemosy-
næ faciendæ occasione, factæ sibi
oblivisceretur prohibitionis, se-
quens impetum ac motum Spiritus
DEI.

Historia
memoranda
de S.
Medardo,
quem ser-
vavit aqui-
la intactum
à pulviâ.

Accidit aliquando, ut daret e-
quum pro Eleemosynâ pauperi cui-
dam peregrino, quem labores iti-
neris taliter exhauerant viribus, ut

Aaaaa 2 puer

Lyppoman.
1. Junij.

Memineram prodigij, quod
non ita pridem legetam in vitâ